

Рашисти розстріляли трьох
рідних братів, але один вижив
і... вибрався з могили

Неймовірний випадок воскресіння
стався із мешканцем чернігівського
села Довжик Миколою
Куліченком (на фото)

с. 4

Фото із сайту suspilne.media.

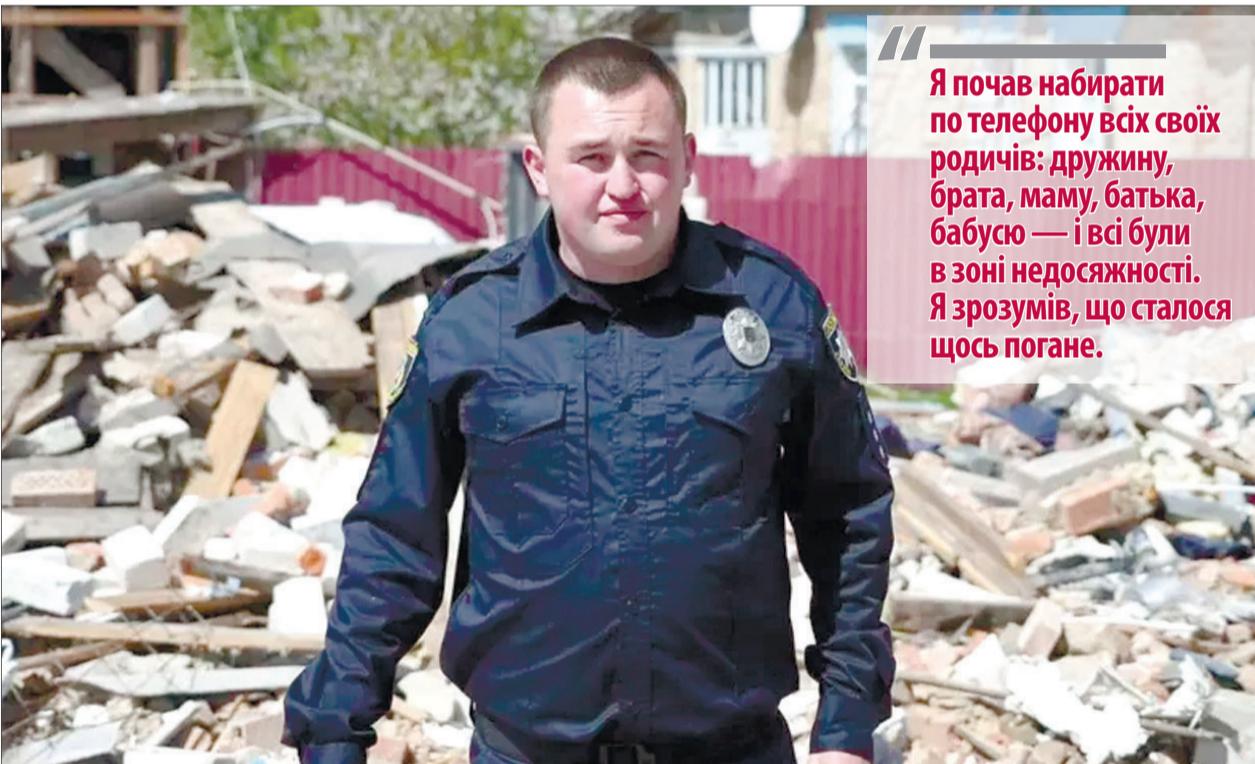
Цікава

ГАЗЕТА *на вихідні*

25 травня 2022 року №19 (232) Ціна 7 грн

● ЖАХІТТЯ ВІЙНИ

Іван Симороз на руїнах своєї хати. Сили жити далі йому дає турбота про інших постраждалих українців від жорстокого загарбника.

Фото із сайту zerkalo.io.

“
Я почав набирати
по телефону всіх своїх
родичів: дружину,
брата, маму, батька,
бабусю — і всі були
в зоні недосяжності.
Я зрозумів, що сталося
щось погане.

Через окупантів поліцейський з Бородянки за один день втратив сім'ю із шести осіб

26 лютого загинуло шестеро членів родини Івана Симороза включно з однорічною доночкою Поліною. 26-літній чоловік був на роботі у райвідділку, коли його будинок зруйнували росіяни

Василь КІТ

Він розповів, що того дня розмовляв із колегами на вулиці, коли всі почули гучний вибух. Від нього, за словами Симороза, затриміла земля під ногами.

«Я почав набирати по телефону всіх своїх родичів: дру-

жину, брата, маму, батька, бабусю — і всі були в зоні недосяжності. Я зрозумів, що сталося щось погане», — пригадує Іван. Він зі своїм начальником та кількома колегами приїхав на вулицю Центральну, де стояв його дім, і був приголомшений, адже від будівлі залишилися одні руїни...

● ШОК!

Знайшли дружину
окупанта, яка хотіла
«вирізати зірки
на спинах»
українських
дітей

Чому на вигляд ніби
нормальні люди —
як-от Юлія Копитова (на
фото) — перетворюються
на диявольських
прислужників,
що готові катувати?

Фото із сайту radiosvoboda.org.

с. 2

● ПОЗИЦІЯ

Фото із сайту klitschko-brothers.com.

Володимир Кличко з братом раніше прославляли Україну на весь світ,
а тепер захищають і Україну, і весь світ
від путінської орди.

**Занурить свій
чемпіонський
пояс у відро
з кров'ю**

Екскемпіон світу Володимир
Кличко пообіцяв публічно
це зробити, якщо під час війни
побачить, як на ринг виходитиме
боксер під пррапором країни-
агресорки

Петро ПАС

Про це в одному з інтерв'ю розповів брат Володимира, мер Києва Віталій Кличко. Кличко-старший поділився таємницею, як побачив листування молодшого брата з одним із боксерських функціонерів. «Він (Володимир. — Ред.) попередив: якщо росіянин виходитиме на бій під пррапором росії та під російським гімн, то публічно занурить пояс чемпіона світу у відро з кров'ю», — сказав мер столиці України. За словами Віталія Кличка, спорт має неабияку силу й може допомогти зупинити війну.

«Якщо хтось напівпозицію матиме — нічого від цього не буде. Зараз світ білий і чорний. Або люди підтримують мир та Україну, або підтримують війну та агресивну росію», — додав мер Києва.

**Абсолютно правильна позиція
наших братів-чемпіонів!**

Закінчення на с. 7

● ПУЛЬС ТИЖНЯ

У Мелітополі підрвали російський бронепоїзд

Виявляється, що таке «чудо військової техніки» досі перебуває на озброєнні у московитів

Микола ДЕНИСЮК

Ось як про діяльність українських партизанів в окупованому загарбниками місті повідомило інформаційне агентство «Мелітополь»: «У районі м'ясокомбінату було здійснено дистанційний підрив бронепоїзда російських окупантів. У його складі — 10 вагонів, підрив був здійснений під одним з особовим складом. За результатами вибуху пошкоджено дві залишні колії, бронепоїзд зупинено. Також зупинено локомотив із 10-ма цистернами паливно-мастильних матеріалів, що прямували за бронепоїздом».

Запорізька військова адміністрація пізніше уточнила, що потяг перевозив боєприпаси з Криму. Після вибуху він зійшав з рейок, кілька вагонів перекинулися, боекомплект зденовтував. Не можна не згадати і про те, що 18 травня, якраз у день підрипу бронепоїзда, в Мелітополі перебував віцепрем'єр-міністр росії Марат Хуснуллін. Тож українські партизани передали йому чудовий «привіт».

● ЗВЕРНІТЬ УВАГУ!

Дай Боже, щоби хоч із вересня розпочалися такі звичні всім уроки.

Як отримати документи про освіту школярам, які за кордоном

Міносвіті оприлюднило роз'яснення

Олена КАЛЕНЮК

Українські школярі, які наразі не проживають у країні, зможуть отримати документи про освіту. У профільному відомстві напрацювали для цього алгоритми. Як розповіла заступниця міністра освіти і науки Віра Рогова на засіданні парламентського комітету з питань освіти, науки та інновацій, для тих, хто навчається за кордоном, розробляють окрему модель отримання документів:

«Я особисто була в трьох країнах з мініторинговою групою, де вели перемовини саме щодо документів про освіту 9–11-х класів у першу чергу. І ми відпрацювали це питання з цими країнами і надіслали у посольства, щоб вони отримали до видачі нашим дітям цих документів».

За її словами, для школярів на окупованих територіях розроблено кілька варіантів, і кожна область обере ту модель, яка її зручна. Також Міносвіті повідомило, що цьогорічні випускники шкіл, які перебувають на тимчасово окупованих територіях, отримають атестати та інші передбачені законодавством освітні документи.

● НУ І НУ!

Ото прикол: прізвище нового зятя Путіна — Зеленський

Одна із двох офіційних доньок російського диктатора — Катерина Тихонова — може мати спільніх дітей з балетмейстером, якого звати... Ігор Зеленський

Фотоколаж із сайту telegraf.com.ua.

Лія ЛІС

Про це пише німецька преса. За її даними, пара живе разом мінімум із 2017 року і має спільну доньку. Ігор Зеленський є мистецьким керівником у Баварському державному балеті. На підтвердження цієї своєї теорії розслідувачі наводять кілька доказів. Зокрема, журналісти мають список пасажирів рейсу до аеропорту

//

Igor Зеленський є мистецьким керівником у Баварському державному балеті.

«Внуково» від 9 грудня 2019 року. Тоді з Мюнхена до росії прилетіли Катерина Тихонова з дворічною дочкою та Ігор Зеленський, а також троє співробітників служби безпеки російського президента.

Тепер інтернет-мережа глузує з путіна: «Треба ще онука Володимира!»

Є також дані про постійні перельоти самої Тихонової. Тільки за останні два роки вона побувала все в тому ж таки Мюнхені, де працює Ігор Зеленський, близько 50 разів.

До журналістів також потрапили від анонімного джерела дані електронної пошти одного зі співробітників служби безпеки російського

президента Олексія Скрипчака. Вважається, що він довгий час був особистим охоронцем Катерини Тихонової. У документах, що належать Скрипчаку, можна знайти копії паспортів Тихонової, Зеленського, а також дівчинки, яка народилася у 2017 році. Цікаво, що вона по батькові... Ігорівна.

● ШОК!

Знайшли дружину окупанта, яка хотіла «вирізати зірки на спинах» українських дітей

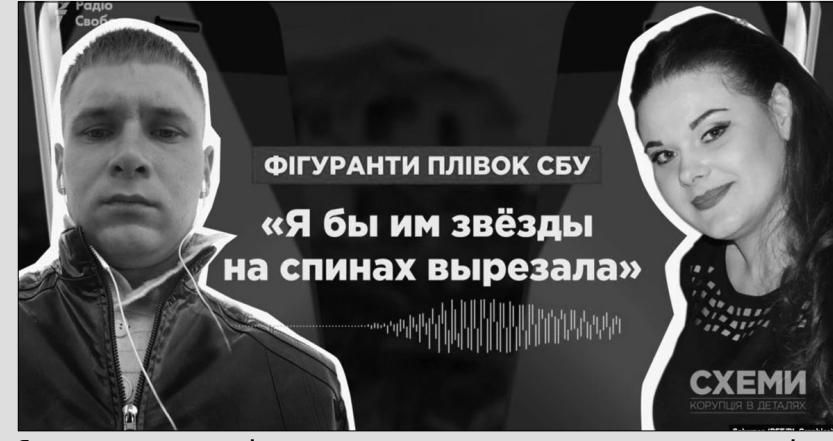
Вона працювала у... дитячій лікарні

Фотоколаж із сайту radiosvoboda.org.

Василь КІТ

Журналісти програми «Схеми» (проект «Радіо Свобода») ідентифікували дружину російського військовослужбовця, яка, згідно із перехопленням Служби безпеки України, заявляла чоловікові, що готова розстрілювати дітей з України. Жінка, зокрема, ділиться ідеями щодо тортур українців, яких називає «нациками», і наголошує, як їх ненавидить. «Я б їм наркотики вколола та дивилася б у вічі, і сказала б: «Здихайте, мучтесь». Я б ім пісъки теж різала ось так от, зірки на спинах вирізала б, і взагалі по вуху щодня б відрізала, по пальцю, щоб їм боляче так було», — говорила жінка на аудіозаписі. На запереченні чоловіка, що йдеться про дітей, вона сказала: «Я просто ненавиджу цих українців. Я б навіть дітей цих розстріляла б».

Розмова відбулася 29 квітня, її записали у Харківській області — на той момент там був чоловік-окупант. Жінку, яка фігурує на записі, звуть Юлія

Як на вигляд нормальні люди перетворюються на диявольських прислужників, котрі готові катувати дітей?!

Копитова (у дівоцтві — Циганкова). Її чоловік — Володимир Копитов. Чоловіку 31 рік, жінці — 30. Обоє — уродженці Смоленської області. Копитов — із міста Ярцевого, його дружина народилася у селі Пржевальське, йдеться у розслідуванні. Журналісти також дізналися, що вона у 2019 році працювала у дитячій лікарні.

відмовилася говорити, а її чоловік заперечував, що на записі чути голос дружини. Також журналісти знайшли свекруху Копитової. Та сказала, що із сином не спілкується, бо з ним немає зв'язку, а коли її дали прослухати запис СБУ, заявила: «Мій син там щось говорив? Якщо вона щось казала, то з нею й розбирайтесь».

Жах, що пропаганда робить з людьми...

● КОЗАК ІЗ ПЕРЕДОВОЇ

Як інженер зі Львова посприяв найбільшому розгрому росіян

Нещодавно Україна раділа величезному успіху наших захисників — масштабному знищенню живої сили та техніки ворога під час його спроби форсувати річку Сіверський Донець у районі села Білогорівка

Василь КІТ

Якби задум росіян вдався, наші війська, які захищають Сєвєродонецьк та Лисичанськ, могли б опинитись в оточенні. Однак загарбник зазнав нищівної поразки. За даними газети «Нью-Йорк таймс», для форсування річки російське командування направило 550 військово-службовців, з яких було вбито або поранено 485 (є і інші цифри втрат ворога — до півтори тисячі солдат. — Ред.). Також знищено понад 80 одиниць техніки ворога. Як і потоплення крейсера «Москва», ця битва стала однією з найбільш визначних та успішних для українців у війні.

Серед підрозділів ЗСУ участь в успішній спецоперації брали бійці львівської 80-ї бригади. І одні з ключових ролей тут відіграв військовий інженер та офіцер саперного підрозділу Максим із міста Лева. Про це він сам англійською мовою розповів у соціальній мережі, а видання «Захід. НЕТ» переклав допис. Подаємо його у скороченому вигляді.

«Спочатку була інформація від розвідки, що по той бік річки є росіяни і вони накопичують різну техніку. 6 травня мій командир попросив мене зробити інженерну розвідку на річці Сіверський Донець. Разом із розвідувальними частинами для підкріплення 7 травня я вирушив на дослідження району Григорівки та Білогорівки. Я обстежив місцевість і вказав на місце, де ворог міг би спробувати змонтувати pontoonний міст, щоб перейти на інший бік. Крім того, використавши далекомір, ми визначили, що річка має ширину 80 метрів, тому росіянам знадобиться 8 частин (по 10 м кожна) мосту, щоб перебратися на другий берег.

Я знат: з такою течією річки, щоб спорудити pontoonний міст, їм знадо-

Ось так виглядає місце української звитяги і однієї з найбільших поразок російських загарбників.

блляться моторні човни, а на роботу необхідно буде щонайменше дві години. Мені знадобився день, щоби все це перевірити.

Отже, доповів цю інформацію своїм командирам. Також я сказав підрозділу, який спостерігав за цією частиною річки, що їм потрібно сте-

як росіяни роблять pontoonний міст. Негайно доповів про це командирам.

Озираючись назад, я думаю, що моя розвідка, а також підказки річковому підрозділу зіграли вирішальну роль. Я переграв інженерів росармії. Окупанти намагалися поставити міст саме в тому місці, на яке я вказував. Наш річковий підрозділ не бачив підрозділів РФ, але зміг почути моторні човни та негайно повідомити про це. Артилерія була готова...

Ніколи в житті я не бачив/не чув такого важкого бою. Після одного дня боїв, вранці 9 травня, міст був зруйнований. Частина російських військ (30–50 одиниць техніки + піхоти) застягла на українському березі річки без можливості повернутись. Вони намагалися втекти, використовуючи зруйнований міст. Потім спробували спорудити новий. Тоді наша авіація розпочала потужні бомбардування району і знищила там усіх росіян, які залишились, та інший міст, який вони намагалися зробити. За неперевіреними даними, там залишилось близько 1500 мертвих окупантів.

Пишаюся служінням Україні!».

Ніколи в житті я не бачив/не чув такого важкого бою. Після одного дня боїв, вранці 9 травня, міст був зруйнований.

жити за звуком моторних човнів. Видимість у цьому районі була поганою, бо росіяни підпалили поля й ліси та кидали багато димових гранат. Крім того, був туман. Вони мали почути звук. І вони його почули рано-вранці 8 травня. Саме там, де я вказав. Я також був на місці, щоб перевірити все, і бачив своїм дроном,

● ПРЯМА МОВА

Петро ПОРОШЕНКО, п'ятий Президент України, лідер «Європейської Солідарності», закликав Туреччину допомогти розблокувати українські порти, щоб зламати путінський сценарій глобального голоду:

Відбулося спеціальне засідання Ради Безпеки ООН, яке було присвячено продовольчій безпеці. Хотіти би нагадати про ті країни Африки, Північної Африки, Латинської Америки, Азії, де має місце справжня загроза голоду. Кажуть, що це стосується майже 300 мільйонів осіб. За цих умов ми розраховуємо на Туреччину як на регіонального лідера та лідера Чорноморського регіону, що допоможе розблокувати українські морські порти. Турецькі військово-морські сили могли б забезпечити супровід комерційних суден, що перевозять українське зерно, українську пшеницю, зокрема, для тих, хто потерпає від голоду. Ми повинні врятувати світ, адже віна, яку путін розв'язав в Україні, перетворюється на глобальну. Вона починає трансформуватися у Третю світову. Ми маємо залишатися об'єднаними, щоб захистити майбутнє нашого світу.

● ПОГЛЯД

«Досить ураганної пропаганди та нарцисизму. Говоріть правду про ціну і цілі війни»

У перші тижні війни байки Арестовича про Чорнобаївку та інші легкі перемоги були корисними та мотиваційними. Але продовження цього потоку ураганної пропаганди та нарцисизму стає неприйнятним для все більшої кількості українців

Юрій ЛУЦЕНКО,
український політик
і державний діяч,
експенпрокурор України,
експерт внутрішніх справ

Довіру до монополізованого ТБ-магафону підриває і те, що там ви не почуєте історій 7 тисяч нагороджених. Як не знаєте точки зору про хід війни 130 нових Героїв України.

Якщо чесно, то країна не знає навіть їхніх імен. Хіба пса Патрона. Та й то тому, що він не має права балотуватися.😊

Розрив між ТБ-картиною та повідомленнями про надважкі бої на Донбасі призвів до дискусії: що стане перемогою нашої країни у цій війні?

Моя думка:

1. Перемога України неминучая, бо героїзм нашого народу опирається на підтримку коаліції 43 країн, що на базі «Рамштайн» проголосили програму ленд-лізу для України.

2. Перемогою України стане відновлення територіальної цілісності та вступ у НАТО і ЄС. Тільки членство в цих організаціях є гарантією від наступної агресії.

3. Добитися такого результату можна тільки в один спосіб — через очевидну військову поразку росії, яка призведе до зміни очільника кремля. Новий горбачов/ельцин має визнати міжнародні правила і Україну як частину Європи. Саме за це платять життям і здоров'ям тисячі героїв ЗСУ.

4. Путін сам попав у геополітичну пастку. На цьому разу (на відміну від визвольних змагань 1917–1921 pp.) цілі України і Західного світу збіглися. Зміна влади в Москві потрібна і нам — для відновлення суверенітету, і нашим союзникам — для недопущення поширення тоталітарної, в тому числі китайської гегемонії.

5. Час перелому у цій війні ще не настав. Тому людям треба говорити правду про ціну і цілі війни, про героїв ЗСУ та їх думки. Тільки так вся нація буде мобілізованою на довгу і важку боротьбу, яка не-одмінно закінчиться нашою перемогою.

МАГНІТНІ БУРІ У ЧЕРВНІ:

- 9–10 — середні;
- 11 — сильна;
- 15–17 — слабкі;
- 23–25 — слабкі;
- 30 червня — середні.

Джерело: ukr.net.

● ПОЛІТИКА

«Щоб добитися миру, маємо путіну влаштувати пекло»

«Усе просто: росія хоче, щоб усі українці загинули, а ми хочемо жити. Це як чорне і біле»

Ольга СОКОЛОВА

П'ятирічний Президент, лідер «Європейської Солідарності» Петро Порошенко в ексклюзивному інтерв'ю для бельгійського видання De Standaard заявив, що жодних компромісів з путіним бути не може, бо його мета — знищити Україну. Порошенко закликав союзників об'єднати зусилля для «депутінізації» росії, Європи і всієї світової політики.

«Я думаю, що це єдиний спосіб зберегти мир. Джо Байден сказав точно

Фото із сайту eurosolidarity.org.

«Ми сьогодні спільно робимо все можливе для того, щоб ворог був розбитий, агресор викинутий з української землі і перемога нарешті прийшла в Україну», — наголосив Петро Порошенко на передовій, привізши на позиції 23-го окремого стрілецького батальйону ЗСУ сучасне військове спорядження та засоби зв'язку.

Путін розуміє лише брутальну силу і піде так далеко, як йому дозволять.

тє саме. путін непередбачуваний, по-вірте. Нам доведеться влаштувати для нього пекло, якщо він хоче продовжувати. З цією людиною не можна йти на компроміс. Це послання для всіх єв-

● ОСОБЛИВИЙ ВИПАДОК

Рашисти розстріляли трьох рідних братів, але один вижив і... вибрався з могили

Неймовірний випадок воскресіння стався із мешканцем чернігівського села Довжик Миколою Куліченком

Василь КІТ

Миколу та двох його братів окупанти звінчали у партизанщині і намагалися вибити з них зізнання. Не отримавши потрібної інформації, рашисти вистрілили у них і закопали у полі. Але дивом один вижив, розповіла ТСН.

Життя Миколи Куліченка мало закінчитися в неглибокій ямі, наскідку руки виритій російськими солдатами, але у свої 33 чоловік пережив воскресіння. Їхній населений пункт росіяни окупували в перші дні війни. Через село ворожа техніка безперервно рухалася в бік Чернігова, одну із колон підірвали українські захисники і росіянин почали

пошук партизанів. «У кожний будинок заходили, роздягали, клали на підлогу, в тому числі і дітей, було страшно», — розповідає Микола.

Один із братів родини Куліченків служив в АТО. Рашисти дізналися про військовий досвід молодшого брата Євгена і всіх трьох забрали

Тепер Микола, який повернувся з того світу, планує жити довго — за себе і за своїх братів.

Чоловік прикинувся мертвим, його скинули у яму першим. Зверху привалили тілами двох його вбитих братів і почали закопувати, Микола згрупувався і дихав під себе.

в штаб на допит в інше село. «Один ніж до горла приставив, інший автоматом у живіт, а по-

тім у рот засунув мені ствол і говорить: «Кажи, падло, хто підрівав колону?» — згадує

Микола. За його словами, на допитах особливою жорстокістю відзначався кадировець на прізвисько Чикотило, який був у рашистів головним катом. «Якщо не заговориш, то ти у мене будеш 82-м на рахунку», — переказує пережите чоловік.

Через три дні неймовірних знущань та жорстоких

● СВІТ З НАМИ!

У Шотландії з'явилася вулиця Зеленського, а у Франції — площа Шевченка

Міжнародна спільнота підтримує Україну різними способами

Василіна СМЕТАНА

Один із них — поява топонімів, які асоціюються з Україною. Цього разу долучилися міста у Шотландії та Франції. Як повідомила посол Великої Британії в Україні, у шотландському місті Единбурзі з'явилася нова вулиця — імені Володимира Зеленського.

Не пасе задніх у цій справі і Франція. 15 травня у Каннах відбулася урочиста церемонія перейменування площі. Тепер вона має назву на честь українського поета Тараса Шевченка. Також там відкрили Український дім. «Це логічне продовження потужної мобілізації місцевих жителів та влади міста на підтримку українського народу та України. Тепер у Каннах є місце зустрічі українців: місце мистецьких подій, взаємопідтримки, прихистку й справжньої солідарності», — прокоментували у Міністерстві культури України.

Це справді чудово. Але ще більше нас би потішило, якби той-таки Париж надіслав би в Україну якусь потужну наступальну зброю. Якомога більше зброї. Тоді загине менше українців і скоріше настане мир.

допитів трьох братів вивезли в посадку біля дороги і холоднокровно розстріляли. «Коли відбувся вистріл, я крутнув головою, куля мені увійшла в щоку, був вхід і вихід», — показує поранення Микола. Тоді чоловік прикинувся мертвим, його скинули у яму першим. Зверху привалили тілами двох його вбитих братів і почали закопувати, Микола згрупувався і дихав під себе. Кілька хвилин у братській могилі він запам'ятав назавжди, бо саме тут балансував на межі життя та смерті.

«Я випхав спиною Діму і виліз сам», — розповідає він про свій порятунок.

Без допомоги місцевих Микола б навряд чи знайшов дорогу додому. Одна із жінок намалювала карту місцевості і розташування російських блокпостів. «Побачила його дуже побитого, синього, запросила до хати поснідати, одяг дала», — каже Валентина.

Тож поранений чоловік знайшов дорогу додому, а за тиждень село звільнили від окупантів. Із шостої спроби він разом із слідчими СБУ відшукали братську могилу. Тепер його брати поховані на кладовищі. А Микола планує стати довгожителем, бо відтепер жити йому доведеться за триох.

● НАРОДНИЙ ГЕРОЙ

Містер Трюдо, ду ю спік доген?

Єдиний на планеті Патрон, який виявляє снаряди і міни.

Шкода, що до нагороди не додається шматок улюблених твердого сиру.

Патрон — парубок моторний...

Якби Іван Котляревський був досі живий, то свою сучасну «Енеїду», напевно, присвятив би не хороброму козакові, а неймовірно милому песику, який з початку російсько-української війни допоміг команді саперів знешкодити більше 200 вибухонебезпечних предметів. Адже сміливих воїнів у нас нині дуже багато, а от таких харизматичних чотирилапих піротехніків навряд чи ще де знайдеш. Зеленському пощастило, що наше виборче законодавство не дає змоги голосувати за хвостатих кандидатів, бо, з огляду на армію прихильників собачки, він міг би залишитися без булави

Ірина ПРИХОДЬКО

Президент України оцінив працездатність і наполегливість маленького героя й нагородив його медаллю «За віддану службу». І хоча шматок м'яса, ймовірно, потішив би песика більше, тримався він під час вручення гордо: слу-

“Уже у шість місяців господарі помітили у пса солдатські здібності.”

хав побажання політиків, вдячно махав хвостом і навіть погавкав на прем'єр-міністра Канади Джастіна Трюдо. Той теж був на урочистостях й аплодував хвостатому піротехні-

ку. Користувачі соцмереж запримітили, що політик щупав свої кишені з надією знайти щось смачненькє для нового друга. Крім того, канадський лідер опубліку-

вав допис у своєму твітері про цю зустріч.

— Познайомився із Патроном, який уже допоміг українській армії знешкодити понад 200 вибухівок. Також він своїм прикладом показує дітям, як поводитися з мінами. Президент Зеленський нагородив пса та його власника, — написав Трюдо, прикріпивши кумедну світлину чотирилапого героя.

Власник песика — голова піротехнічної служби Чернігівської області Михайло Ільєв — купив його на подарунок своїй дитині. Собачка мав виконувати роль милого домашньої тваринки, але згодом його почали готовувати до участі у різних виставках та змаганнях. Утім, вже у шість місяців господарі помітили у пса солдатські здібності. Хороший нюх і бажання викопати щось цікавеньке допомагали маленькому захиснику робити це швидко і вправно. А коли Патрона офіційно взяли на службу у місцеву піротехнічну групу, сумнівів щодо його покликання не залишилося.

З першого дня війни чотирилапий рятувальник активно розміновує території після відходу окупантів. Він став справжнім символом боротьби з росією. Песика зображають на перших шпалтах ЗМІ та навіть пропонували на марках України. У нього вже є акаунт в Instagram, за яким стежать майже 300 тисяч підписників (!), а нещодавно з'явилася особиста сторінка у Вікіпедії. Втім, популярність Патрона не тішить. Колеги-сапери кажуть: справжнє щастя для маленького героя — шматочок твердого сиру!

● ЦЕ ЦІКАВО

Робота художника з українським корінням стала другою найдорожчою картиною у світі

Портрет американської акторки Мерілін Монро роботи Енді Воргола (на фото автор і муз) продали на аукціоні Christie's за 195 млн доларів

Лія ЛІС

Kартина стала другим найдорожчим у світі полотном, поступившись лише твору Леонардо да Вінчі «Спаситель світу» (\$450 млн). Також портрет акторки автоматично став найдорожчою картиною XX століття.

Полотно Енді Воргола створив у 1964 році способом шовковографії. Цю картину при-

дбав американський артдилер Ларрі Гагосян, який володіє всесвітньою мережею галерей Gagosian. Портрет Мери-

“Кошти, отримані за картину, підуть на благодійність.”

лін Монро до цього належав благодійному фонду Томаса Й Доріс Амман, який займається

питаннями здоров'я дітей і молоді. Кошти, отримані за картину, підуть на благодійність.

У 1960-х Енді Воргол створив кілька десятків зображень Монро у різних кольорах. Деякі картини з цієї серії мають отвори від куль. Таку деталь додала до робіт Воргола художниця Дороті Підбер. 1964-го вона прийшла в майстерню до митця й вистрілила в картини з пістолета. Уже продана також має отвори від куль.

Ось вона — найдорожча картина ХХ століття.

НАША ДОВІДКА

Енді Воргол (Андрій Варгола, 1928–1987) — американський митець українського (лемківського) походження, знакова постать в історії сучасного мистецтва. Залишив творчий спадок як художник, ілюстратор, дизайнер, скульптор, письменник, продюсер, кінорежисер, видавець і колекціонер.

● Проблеми у людей виникають здебільшого через фантазію. Якби у вас не було фантазії, у вас не було б проблем, тому що ви б сприймали життя таким, яким воно є. Але тоді б у вас не виникало б і романтичної закоханості.

● Земля — це справді найкраще мистецтво.

Цитатник від Енді Воргола:

- Справжній художник створює речі, які не потрібні людям. Але він відчуває, що дати їх людям — це його покликання.
- Іноді щось здається красивим просто тому, що трохи відрізняється від навколоїшніх предметів.
- Створення грошей — це мистецтво, робота — це теж мистецтво, а хороший бізнес — це найкраще мистецтво.
- Прикраси не роблять людину красивішою, але вони змушують її відчувати себе таю.

● ТАКИЙ ВІН — «РУСКІЙ МІР»

«Ми взагалі-то миротворці. Але вам усім пі*дець...»

Про 35 днів окупації в глухому селі неподалік Чорнобильської зони та кордону з Білоруссю із гумором розповіла київська юристка Світлана Мусієнко

Світлана з сином біля хати своєї свекрухи в Обуховичах: на руці — біла пов'язка, на паркані — список членів сім'ї.

Михайло КРИГЕЛЬ

**ДОЛАРИ — В БІДОНІ,
БОРОШНО ТА БЕНЗИН — НОВА
ВАЛЮТНА**

Обуховичі Іванківської селищної громади Київської області — типове українське Полісся, яке перетикає в Білорусь. Тут живуть дуже практичні люди. Це маленька комуна, де всі відомі знають до третього-четвертого коліна. Потрібно мати свою картоплю, щоб свої кури несли свої яйця, своя корова давала своє молоко, треба посіяти свою пшеницю. Незалежність, помножена на натуральне господарство...

24 лютого о 9-й ранку ми війшли з київської квартири у бік Іванкова. У тривожній валізі були документи, ліпки та гроши. За кілька годин в Обуховичах, куди ми приїхали рятуватися від росіян, вже стояли... росіяни. Перші наші страхи були ще міськими: караул, пограбують! Кинулися рятувати гроші. Замотали долари у фольгу, поклали в бідон, той склавли у сільському туалеті. Через день свекор каже: «Ви їх неправильно запакували. Відволожася». Переупакували. До кінця окупації вони так лежали в нужному.

Ми швидко зрозуміли: боятися треба іншого. Виявилось, що ти легко можеш обйтися без усього, що мало цінності у Києві, — квартири,

Вткаючи із села, окупанти залишили на блокпосту ікону, швидше за все вкрадену у когось із місцевих жителів.

машини, прикрас. Але у новому житті не було нічого важливішого за здобуте дивом... борошно. Тому що це означало — голод на якийсь час скасовується. Немає електрики, не працеє котел-обігрівач, не гріють батареї? Байдуже. Є грубка, дрова і вода у колодязі. І є свекруха, яка вміє пекти хліб із са-мобінами дріжджів і будь-якого борошна.

**ЩОЙНО РОСІЯНИ УВІЙШЛИ
ДО СЕЛА, ЇХ МИТЬСЬВО ПОЧАЛИ
НАЗИВАТИ НІМЦЯМИ**

Це були такі типові німці-окупанти з радянського кіно, які ходять по хатах із автоматами та вимагають «яйки, млечко, курку». Ми одразу загадали розповіді бабусі чоловіка про те, як фашисти стояли в їхній хаті. Й тоді було 16. Бабуся говорила, що вони були ще «більш-менш пристойні». Не все молоко забирали — кожній дитині залишали по кухлю. Щоправда, як виявилось згодом, то були не німці, а австрійці. З того часу вона вважала австрійців в цілому порядними людьми.

Окупувавши село, росіяни почали шукати владу. Марно. Не можна знайти те, чого немає. Децентралізація ж. Село тепер є частиною об'єднаної територіальної громади Вишгородського району. Вся влада

вах, городами не ходити, на воротах будинків повівішувати списки мешканців — перевірятимемо».

**ДВА ПАКЕТИ БОРОШНА, ЗУБНА
ПАСТА І ЛІКЕР «МОЦАРТ»**

Головною фігурою у нашему блокадному житті була свекруха. Вона звалила на нас всю свою господарську мудрість і позбавила найменшого шансу не врятуватись. Я впала до неї на хвоста ѹ у прискореному режимі проходила «курси берегині». Почистити картоплю або підлатати трусі — чудова медитативна практика, особливо коли від тебе нічого, окрім картоплі й трусів, не залижить. Дві головні емоції, з якими я провела ці 35 днів, — страх голоду та радість читання. Хемінгейв, Роллан, Достоєвський, Мое, біографії Ейнштейна та Наполеона — близько сорока книг, що опинилися у домашній бібліотеці. А картоплі начистила більше, ніж за попередні 25 років підружнього життя.

У нас є сусідка, подруга свекрухи. Війну вона зустріла поза селом, але сказала телефоном, поки був звязок, що в разі чого ми можемо забрати з хати її запаси та все, що треба. Якось свекруха пройшла повз її будинок і побачила, що збиті замки. У селі іноді підмародерювали. Не знаємо хто — росіяни чи місцеві п'яніця горілку шукав.

А в нас якраз середина окупації,

десідалеко. Є клуб, кілька магазинів, закритий під час окупації фельдшерський пункт. Влади у них зроду не було.

Оскільки захопили владу в селі не вдалося через її відсутність, росіяни зігнали місцевих жителів на збори. Виглядало це так: яксьа бабуся, спираючись на ціпок, шкотильгає дорогою, за нею повільно ѹде російська БМП, підлаштовуючись під її темп.

Зібрали людей і вимагали обрати старосту. Старосту! Жителі села з розумінням переглянулися — одразу вловили це слово з часів німецької окупації. Тож відмовилися обирати старосту, сказали, що у нас є законно обраний секретар сільради. Але де вона, ми вам не скажемо. Згодом, щоправда, хтось здав секретаря. І вони до неї приїжджають на тій самій БМП. Намагалися вручити гуманітарку. Вона відповіла: «Нам вашого не потрібно. У нас своя картопля й огірки».

Ще заїхнула на маленьку пляшку з шоколадним лікером «Моцарт». Вісім років тому я привезла її з Відня на подарунок свекрусі, а та передарувала сусідці. Та теж пити не стала, але віршила, що річ гарна, у господарстві потрібна, і поставила у шафу. І ось через роки лікер повернувся до мене.

Ми прийшли додому, виклали все це багатство на стіл і дружно розреготалася.

Усе, що намародерили, я ретельно переписала, щоб потім компенсувати сусіді.

ЗВІДКИ БЕРУТЬСЯ НОВИНИ

Новини в Обуховичах здебільшого були у жанрі ОБС — одна баба сказала. На одному кінці села хтось чхнув, на іншому через пів години розповіли, що він хворий на ковід. Із телевізійних каналів наша «тарілка» ловила російський «Перший», коли ще було світло. Оскільки українське телебачення не тішило нас інформацією про гуманітарні коридори, вирішили послухати, чи не скажуть щось про них «мъжебратя». І що ви думаете? Побачили сюжет, як до нашої сільради в Іванкові нібито з самої «ДНР» приїхала машина з гуманітарною допомогою! На автівці написали «Мир вашему дому». Не думаю, що когось із російських глядачів здивувала логістика, коли через усю воюючу Україну з «ДНР» на Київщину пробіралася машина з гумодопомогою. Загалом російські канали були для нас в окупації не скінченним джерелом чорного гумору.

**ОГИДА — СЛОВО,
ЯКЕ НАЙТОЧНІШЕ ОПИСУЄ
ТЕ, ЩО ВІДБУВАЛОСЯ**

Ніч. Сиджу біля вікна. Воно у світломаскуванні, але я проколупала маленьку щілину й дивлюся. Літаки, бомби, працює «карта», червоні сигнальні ракети. А ти розумієш, що сковатися нема куди, навіть льоху немає. Ти сидиш на підлозі й дивишся на цей нереальний театр бойових дій. Порівняно з іншими нашуому селу поспохтило. Росіяни зруйнували лише кілька будинків і спалили одну хату. Я не маю пояснення цьому, бо логікі жодної. У сусідній Термаківці за 4 кілометри від нас половина села немає, могили на

місцевих. Окуніти за собою розриту, з'їсти землю. Сьогодні трава росте скрізь, крім цих місцин. По полях натягнутий дріт. Цвінтар замінували.

Огіда — слово, яке найточніше описує те, що відбувалося. Після їхнього відступу хотілось зробити дезінфекцію. ... Ми війшли машинкою зі звільненого села. Дороги не було, мости зруйновані, через понтони проїхати не можна. Замість того, щоб іхати у бік Києва на південь, їдемо на захід у Житомирську область. Доїхали до заправки у Радомишлі. Чоловік побіг заправлятися, повертається з криком: «Е бензин!». Свекруха метнулася, прибігає вражена: «Е хот-доги!». Пхє мені хот-доги та біжить у сусідні крамниці. Вибігає звідти, притискаючи до грудей пакет борошна. Кричить: «Е борошно!». Продавчина на заправці, дізнувшись звідки ми, розплакалася і до купленого свекруху борошна подарувала її олію. Свекруха була

засплююча.

Джерело: pravda.com.ua.

● ТАКИЙ ВІН — «РУСКІЙ МІР»

Фото із сайту bbc.com.

Московітська орда убивць не жаліє ні дорослих, ні дітей...

● ЖАХІТТЯ ВІЙНИ

Фото із сайту nv.ua.

Через окупантів поліцейський з Бородянки за один день втратив сім'ю із шести осіб

Закінчення. Початок на с. 1

Василь КІТ

Першою Симороз знайшов свою маму. Вона лежала мертвово на холодильнику. Потім за 200 метрів — тіло молодшого брата. Той втратив обидві ноги руки. Поряд із ним на грядці сидів його улюбленій собака.

Згодом знайшли бабусю, теж мертву, засипану цеглою.

Тіло Симороза знайшла його доньку Поліну на дивані. Дівчинка ще дихала, її доправили до лікарні, де вона й померла.

Останніми знайшлися дружина Івана та його батько. Обидві були мертві.

Колеги Симороза розповіли, що його будинок постраждав першим у Бородянці. Незабаром це містечко стало одним із найбільш зруйнованих за перші місяці війни.

Правоохоронець узяв лише три дні відпустки у зв'язку зі смертю рідних. Він працював

на військовому блокпосту неподалік і допомагав людям евакууватись на автобусах у безпечні райони. За це Симороз нагородили медаллю. Чоловік зізнався, що робота відволікає його й допомагає пережити горе. Коли мешканці Бородянки почали віdbudovuvati mісто, він зустрів людей, які пережили схожі трагедії.

«У кожного в Бородянці є біда з проблемами. Треба допомагати людям. Робота та мої дру

зі — це допомагає й підтримує», — каже Іван Симороз.

Іого сім'я похована за 30 кілометрів від містечка — у селі Пісківка: там стоять шість дерев'яних хрестів на свіковикопаних могилах. Могили маленької Поліни легко відізнали за іграшками. Але найбільше вражає те, що на всіх хрестах однакова дата смерті: 26.02.2022.

Жорстокість і трагізм цієї війни віdbudilisya в одній даті, закарбованій шість разів. «Коли приходиш туди, весь час плачеш», — каже Іван, ковтаючи клубок у горлі.

**● ФАКТ
АВТОРИТЕТНИЙ АМЕРИКАНСЬКИЙ ЖУРНАЛ FORBES ЗМІНИВ РИТОРИКУ ЩОДО ВІЙНИ В УКРАЇНІ.**

Так, якщо 16 лютого 2022 року Forbes опублікував статтю «Will

Russia Invade Ukraine?» («Чи вторгнеться росія в Україну?»), то вже за три місяці — 16 травня — вийшла стаття «Will Ukraine's Army Invade Russia?» («Чи вторгнеться українська армія в росію?»).

Фото із сайту forbes.com.

Фото із сайту forbes.com.

Russia Invade Ukraine?» («Чи вторгнеться росія в Україну?»), то вже за три місяці — 16 травня — вийшла стаття «Will Ukraine's Army Invade Russia?» («Чи вторгнеться українська армія в росію?»).

Тим паче, якщо ви випишете «Цікаву газету на вихідні» разом із газетою «Волинь-нова»,

щотижня матимете шанс виграти 1000 гривень!

ПЕРЕДПЛАТНІ ІНДЕКСИ:

60304, 60306, 86772 (для читачів Волинської області),

60312 (

● ГЕРОЇ НАШОГО ЧАСУ

Фото із сайту 1plus1.ua.

Фото із сайту news.ternopil.ua.

Фото із сайту 1plus1.ua.

«Згадайте про Аллу та Віталія, коли будете думати про свої родини та обійтися своїх коханих. Згадайте про те, що ці молоді і красиві люди зараз гинуть, захищаючи нашу землю».

Билися до останнього подиху: у Маріуполі загинула ціла родина з «Азова»

36-річний Віталій та 33-річна Алла Тарани були у цьому легендарному полку майже від початку його створення. Віталій загинув 15 квітня, а Алла — 8 травня

Василь КІТ

«Вони до останнього були разом. І пішли одне за одним. Це реальні люди. Справжні. Молоді та спраглі до життя... Родина, яка була мені дуже близькою», — розповів заступник командира полку «Азов» геройчний Святослав Паламар (Калина).

За його словами, Алла та Віталій родом із Красногорівки на Донеччині, вони одружувалися в «Азові»: «І тут жня родина ставала більшою. Їхній син теж народився в Маріуполі». Алла була діло-

водом у полку, Віталій — начальником фінансів.

«Аллочка колись працювала перукарем, робила манікюр. І хотіла, щоб усе

співав. Скажу так: страшно, коли психіка адаптується і захищається, щоб усе це витримати. Витримуєш. А потім гинуть твої рідні. Ціла родина, — сумує за дру-

— О Боже, мої діти, їм зараз добре, вони в раю, вони разом. Можливо, ми будемо їх просто ідентифікувати за ДНК, я не знаю, — зі слізами каже мама бійця.

навколо було красиво. Душа компанії. Ініціативна, все в руках горіло. Віталік завжди переживав за інших більше, ніж за себе. Мав чудовий голос і дуже класно

зями Калина. — Спочатку чоловік — мій друг — Віталій Таран, він загинув 15 квітня. Алла стала вдовою. А потім, 8 травня, російська авіабомба вбила і її. Малюк

(Данилку лише три роки. — Ред.) залишився повним сиротою. Ми дружили. Аллочка — хрещена моєго сина. Двоє Героїв загинуло. Не стало цілої родини. І я нічого не міг зробити... Згадайте про Аллу та Віталія, коли будете думати про свої родини та обійтися своїх коханих. Згадайте про те, що ці молоді і красиві люди зараз гинуть, захищаючи нашу землю», — підсумував Паламар.

Після поранення Віталій Таран був у госпіталі. Але ті стіни не врятували його — росіяни скинули на шпиталь величезну бомбу. Алла щось відчуває, якийсь поклик серця, бо за день до трагедії, після півторамісячної розлуки з чоловіком, пробігла цілий кілометр під обстрілами до шпиталю, щоб побачитися із ним. Там вони сфотографувались, тримаючись за руки. Цьому фото дуже тішилась мама бійця, Ролана. «Вони мені вислали цей знімок, які вони щасливі, що побачилися, дуже худі були, бо їсти вже нічого, вода технічна», — згадує жінка.

Наступного дня Віталія не стало...

Незадовго до того боець записав для мами та синочка відео. «Я оджу, вже краще, Данічка, привіт, я тебе сильно люблю», — казав тоді Віталій. «Я пишу: «Привіт, мій рідний, обіймаю, думаю про тебе, який ти мужній», але 15 квітня його вже не було, він не прочитав. 15-го туди влучила бомба, така величезна», — розповідає пані Ролана.

Його дружині Аллі пропонували вийхати, та вона не хотіла залишити чоловіка. А через три тижні після загибелі Віталія, рашисти вбили і її. «Я писала дівчатам, які там, щоб її підтримували, а вона наполягала: «Не пишіть нікому про мене, я дуже сильна». Вона героя, вона неймовірна дівчина, в «Азові» таких багато, в житті таких треба пошукати», — додає жінка.

Забрати тіла подружжя зараз неможливо. «О Боже, мої діти, їм зараз добре, вони в раю, вони разом. Можливо, ми будемо їх просто ідентифікувати за ДНК, я не знаю», — зі слізами каже мама бійця.

Пані Ролана молиться, щоб вдалося врятувати захисників «Азовстали». Адже теж була у полку «Азов» — звільнилася у листопаді. Її болить втрата кожного бійця, бо всі їй були як рідні. А синові навіть після загибелі мама продовжує писати.

РЕКЛАМА

Повідомлення про оприлюднення заяви про визначення обсягу стратегічної екологічної оцінки детального плану території для будівництва та обслуговування виробничих будівель та споруд на вул. Шахтарській у м. Нововолинську, в районі очисних споруд колишньої шахти № 1, у зв'язку зі зміною цільового використання земельної ділянки (визначення параметрів забудови і містобудівних умов та обмежень для проектування об'єктів будівництва на цій земельній ділянці)

1. Повна назва документа державного планування:

Стратегічна екологічна оцінка «Детальний план території для будівництва та обслуговування виробничих будівель та споруд на вул. Шахтарській у м. Нововолинську, в районі очисних споруд колишньої шахти № 1, у зв'язку зі зміною цільового використання земельної ділянки».

2. Інформація про замовника:

Нововолинська міська рада Волинської області (45400, Волинська обл., м. Нововолинськ, просп. Дружби, 27).

3. Види та цілі документа державного планування:

Детальний план території уточнює положення генерального плану населеного пункту та визначає планувальну організацію та розвиток частини території. Детальний план розробляється з метою визначення планувальної організації та функціонального призначення, просторової ком-

позиції і параметрів забудови та ландшафтної організації частини території населеного пункту, призначених для комплексної забудови. Під час здійснення СЕО мають бути оцінені наслідки реалізації документа державного планування «Детальний план території для будівництва та обслуговування виробничих будівель та споруд на вул. Шахтарській у м. Нововолинську, в районі очисних споруд колишньої шахти № 1, у зв'язку зі зміною цільового використання земельної ділянки».

4. Інформація щодо запланованих інформаційних заходів: З повним текстом визначення обсягу стратегічної екологічної оцінки можна ознайомитися на офіційному сайті Нововолинської міської ради та в приміщенні Нововолинської міської ради за адресою: просп. Дружби, 27, м. Нововолинськ, Волинська область.

Вустами дитини глаголить істину.

● ДО СЛІЗ

«Города нет... Но море осталось...»

Моя Оленка працює волонтером з дітками. Вчора прийшли у центр двоє хлопчиків із Маріуполя. Розумні і надзвичайно виховані. Пишу і плачу

Майя ВАЙДА

Коли брали печеньку, то серйозно запитували, чи потрібно ще з кимось ділитися, а коли пили водичку зі стаканчика, то після кількох ковточок питали, чи можна випити всю. Щоб якось розрадити братиків, ми ставили запитання про

рідне місто. Старшенький серйозно відповів: «Города нет», а молодшенький із добротою і дитячою безпосередністю запросив: «Вы приезжайте, море осталось»... Це розірвало мою душу на шматки... Маріуполь... Город не... Но море осталось...

ЗАЯВА

про визначення обсягу стратегічної екологічної оцінки

детального плану території для будівництва та обслуговування виробничих будівель та споруд
на вул. Шахтарській у м. Нововолинську, в районі очисних споруд колишньої шахти № 1,
у зв'язку зі зміною цільового використання земельної ділянки (визначення параметрів забудови
і містобудівних умов та обмежень для проєктування об'єктів будівництва на цій земельній ділянці)

Загальні положення**Замовник CEO та виконавець**

Замовником проекту є Нововолинська міська рада Волинської області (45400, Волинська обл., м. Нововолинськ, просп. Дружби, 27).

Виконавець — Товариство з обмеженою відповідальністю «НАУКОВО ДОСЛІДНИЙ ПРОЕКТНИЙ ІНСТИТУТ КІЇВ-ПРОЕКТ», 03150, м. Київ, Печерський район, вулиця Велика Васильківська, будинок 69.

Вид та основні цілі докumenta державного планування, його зв'язок з іншими документами державного планування

Детальний план території уточнює положення генерального плану населеного пункту та визначає планувальну організацію та розвиток частини території. Детальний план розробляється з метою визначення планувальної організації функціонального призначення, просторової композиції і параметрів забудови та ландшафтної організації кварталу, мікрорайону, іншої частини території населеного пункту, призначених для комплексної забудови чи реконструкції.

Детальний план території визначає, зокрема, принципи планувально-просторової організації забудови; лінії регулювання забудови; функціональне призначення, режим та параметри забудови однієї, чи декількох земельних ділянок, розподіл територій згідно з будівельними нормами, державними стандартами та правилами; містобудівні умови та обмеження; черговість та обсяги інженерного підготовлення території; систему інженерних мереж; порядок організації транспортного та пішохідного руху; порядок комплексного благоустрою та озеленення.

Згідно з Законом України «Про регулювання містобудівної діяльності» детальні плани території підлягають стратегічній екологічній оцінці. Цей документ відповідно до Закону України «Про стратегічну екологічну оцінку» призначений визначити обсяг стратегічної екологічної оцінки Детального плану території для будівництва та обслуговування виробничих будівель та споруд на вул. Шахтарській у м. Нововолинську, в районі очисних споруд колишньої шахти № 1, у зв'язку зі зміною цільового використання земельної ділянки (визначення параметрів забудови і містобудівних умов та обмежень для проєктування об'єктів будівництва, формування земельної ділянки для будівництва та обслуговування виробничих будівель та споруд).

Метою розроблення детального плану є визначення планувальної організації і розвитку території, визначення всіх планувальних обмежень, уточнення функціонального призначення, просторової композиції, параметрів забудови та режимів використання території, визначення містобудівних умов та обмежень для проєктування об'єктів будівництва, формування земельної ділянки для будівництва та обслуговування виробничих будівель та споруд.

Детальний план території визначає:

1) принципи планувально-просторової організації забудови;

2) червоні лінії та лінії регулювання забудови;

3) функціональне призначення, режим та параметри забудови однієї чи декількох земельних ділянок, розподіл територій згідно з будівельними нормами, державними стандартами і правилами;

4) містобудівні умови та обмеження (у разі відсутності плану зонування території) або уточнення містобудівних умов та обмежень згідно із планом зонування території;

5) потребу в підприємствах і закладах обслуговування населення, місце їх розташування;

6) доцільність, обсяги, поспіловність реконструкції забудови;

7) черговість та обсяги інженерної підготовки території;

8) систему інженерних мереж;

9) порядок організації транспортного та пішохідного руху;

10) порядок комплексного благоустрою та озеленення, потребу у формуванні екомереж;

11) межі прибережних захисних смуг і пляжних зон водних об'єктів (у разі відсутності плану зонування території).

В основу архітектурно-планувальної організації забудови території проєктування покладено рішення генерального плану м. Нововолинська Волинської області.

Вигідне місце розташування земельної ділянки, на якій передбачено будівництво виробничих будівель та споруд, забезпечує зручний транспортний зв'язок, необхідний

для роботи підприємства, має привабливі умови щодо інтенсивного режиму використання.

Розміщення обумовлене такими чинниками:

● функціональна придатність території, визначена містобудівною документацією вищого рівня;

● наявність територій, придатних для розташування виробничих будівель та споруд;

● можливість організації комплексного інженерного забезпечення;

● можливість обслуговування автотранспортом ділянки, що проєктується;

● доцільність розміщення об'єкта містобудування в зв'язку з організацією нових робочих місць.

Обсяг стратегічної екологічної оцінки визначається переліком основних екологічних проблем, наявних на цій території.

Згідно із завданням на проєктування передбачається розташування об'єкта V класу за санітарною класифікацією — виробничі будівлі та споруди. Функціональне призначення об'єктів проєктування відповідає проектним рішенням генерального плану населеного пункту — м. Нововолинська Волинської області. Відлік нормативного розміру санітарно-захисної зони 50 м проводиться від виробничих будівель та споруд (джерел шкідливих викидів). Розмір і конфігурація межі санітарно-захисної зони може бути уточнена на подальших стадіях проєктування (стадія «Проект» і «Робоча документація») шляхом розроблення розділу оцінки впливу на навколишнє середовище.

Територія виробничого підприємства включає такі зони: громадського призначення, виробничу територію з відкритими майданчиками та допоміжними об'єктами виробництва, гостинів стоянки, зону відпочинку і зону озеленення, а також санітарно-захисну зону. Площа території проєктування — 3,7 га.

Відповідно до ДБН Б.2.2-12-2019 за функціональним використанням територія підприємства розподіляється на зони:

- виробничу;
- підсобну;
- складську.

Визначення основних екологічних проблем

Основними екологічними проблемами, які можуть виникнути на цій території, є:

1. Атмосферне повітря

до основних можливих антропогенних джерел забруднення атмосфери регіону належать: можливе здійснення незначних викидів шкідливих речовин транспортом, а також автотранспорт.

2. Водні ресурси

◆ дощова каналізація відсутня;

◆ централізована система каналізації відсутня;

◆ централізована система водопостачання відсутня.

3. Земельні ресурси

наявність родючого шару землі, якість якого не має значення для території під забудову.

4. Здоров'я населення

можливий негативний вплив від забрудненого повітря.

5. Лісові ресурси, природно-заповідний фонд

◆ невпорядкованість або відсутність зелених насаджень;

◆ відсутність території ПЗФ.

6. Поводження з відходами

можлива незадовільна організація планової очистки по збору та своєчасному видаленню відходів на сміттєзвалища.

При визначені сфер охоплення стратегічної екологічної оцінки, основних екологічних проблем, цілів охорони довкілля, у тому числі здоров'я населення, що стосуються проєкту детального плану, були розглянуті стратегічні цілі та завдання щодо виявлення проблем в актах законодавства та нормативних актах місцевих рад та місцевих адміністрацій, а саме: Генеральний план м. Нововолинська Волинської області, Регіональна екологічна програма «Екологія 2016–2020» на 2016–2020 роки, затверджена рішенням Волинської обласної ради № 2/27 від 10.02.2016р.; Програма поводження з твердими побутовими відходами у Волинській області на 2018–2021 роки, затверджена рішенням Волинської обласної ради № 20/14 від 31.05.2018р.

Імовірні наслідки:

а) для довкілля, у тому числі для здоров'я населення

Серед основних факторів впливу та наслідків, пов'язаних із виконанням детально-го плану, наступні:

Заходи, що покращують стан повітряного басейну:

◆ здійснення викидів шкідливих речовин через системи вентиляції після очищення в межах допустимих концентрацій;

◆ проведення додаткових заходів щодо впровадження сучасних виробничих процесів з новітніми технологіями для об'єктивування зменшення санітарно-захисної зони;

◆ зосередження джерел шкідливих викидів виробничого приміщення в обмеженому контурі, який окреслюється лінією регулювання джерел забруднення атмосфери

Цілі охорони довкілля щодо виявленіх екологічних проблем території

Сфера охорони довкілля	Основні виявлені проблеми, пов'язані із проєктом документа планування	Заходи, які передбачається розглянути для запобігання, зменшення та пом'якшення негативних наслідків виконання документа планування
1	2	3
Атмосферне повітря	Можливий негативний вплив залізничного й автомобільного транспорту.	Здійснення природоохоронних заходів, спрямованих на зменшення обсягів викидів забруднювальних речовин в атмосферне повітря.
Водні ресурси	Відсутність централізованого водопостачання. Відсутність централізованого каналізування. Відсутність дощової каналізації.	Забезпечення населення і галузей економіки водними ресурсами в необхідній кількості та відповідної якості. Будівництво водопровідних та каналізаційних очисних споруд із застосуванням новітніх технологій та обладнання.
Земельні ресурси	Наявність родючого шару землі, якість якого не має значення для території під забудову.	Зняття родючого шару землі і використати його для рекультивації малоцінних в сільськогосподарському відношенні земель при створенні газонів, квітників.
Лісові ресурси та природно-заповідний фонд	Невпорядкованість або відсутність зелених насаджень.	Озеленення зовнішніх доріг та впорядкування зелених насаджень.
Поводження з відходами	Можлива незадовільна організація планової очистки по збору та своєчасному видаленню відходів на сміттєзвалища.	Розвиток інфраструктури збирання та перевезення ТПВ. Встановлення урн і контейнерів для побутових відходів.

Пропозиції щодо структури та змісту звіту про стратегічну екологічну оцінку

Структура звіту про стратегічну екологічну оцінку буде виконуватися відповідно до Методичних рекомендацій із здійснення стратегічної екологічної оцінки документів державного планування (Наказ № 296 від 10.08.2018р. Міністерства екології та природних ресурсів України).

Зміст стратегічної екологічної оцінки визначається переліком можливих основних екологічних проблем від реалізації детального плану території для будівництва та обслуговування виробничих будівель та споруд на вул. Шахтарській у м. Нововолинську, в районі очисних споруд колишньої шахти № 1, у зв'язку зі зміною цільового використання земельної ділянки (визначення параметрів забудови і містобудівних умов та обмежень для проєктування об'єктів будівництва на цій земельній ділянці).

Орган, до якого подаються зауваження і пропозиції

Нововолинська міська рада Волинської області (45400, Волинська обл., м. Нововолинськ, просп. Дружби, 27).

Строки подання

15 діб від дня отримання заяви про визначення обсягу стратегічної екологічної оцінки детального плану території для будівництва та обслуговування виробничих будівель та споруд на вул. Шахтарській у м. Нововолинську, в районі очисних споруд колишньої шахти № 1, у зв'язку зі зміною цільового використання земельної ділянки (визначення параметрів забудови і містобудівних умов та обмежень для проєктування об'єктів будівництва на цій земельній ділянці).

● СІМ «Я»**Якщо дитина питє про смерть**

— Мам, а нашо ці браслети? — малий зацікавився наліпками, які в лікарні нам причепила медсестра

Оксана КОВАЛЕНКО,
мама

Нещодавно мені з сином довелося лікуватися в медзакладі. А там — правила, зумовлені війною: кожному на руку чіпляють паперові браслети, на яких вказані ім'я, прізвище твої і найближчого родича, а також адреса й номер телефону. (Крім того, на час тривоги медперсонал допомагає усім спуститися в підвал).

Мій 5-річний син круить свій браслет і цікавиться в мене його призначенням. Що маю казати? Вигадую, що вказана там інформація може знадобитися, якщо людина через сильне хвилювання забуде, де мешкає. Малий іронічно прискалоє око й несподівано заявляє: «Зовсім не для цього. Просто, якщо нас завалить, то тато зможе розкопати, знайти й похоронити». Його слова, здається, втискають мене в стіни цієї лікарні: я не хочу, щоб такі маленькі діти це розуміли! Хоча з початку війни не раз переоналася в тому, що вберегти хоча би найменших від знання жахіть надзвичайно важко. Вони збирають інформацію з найменших пазлів і випадковостей, наче «з повітря» — і тямлять у темі «біди» набагато більше, аніж бу хотілося. Ще один свіжий приклад: хоч не дивлюся й не слухаю при синові новин (лише читаю з телефона) — він підбігає у «не той момент», коли на екрані з'являється фото убитого російського солдата з двома годинниками на руці. Швидко зачиваю сайт, та малий усе ж встиг побачити й тут же питє, чи росіянам справді потрібно більше годинників, аніж іншим людям. Як він дізнався, хто це?

У такі моменти треба слухати, як говорить дитина. Якщо спокійно, без напруги в голосі й очах — то особливо тривожитися нема потреби. Відповідати теж варто одним простим реченням — чітка відповідь супо на конкретне питання, без подробиць і зі спокійною інтонацією, наче запитали про форму хмаринок. (Адже свої «особливі» питання вони теж ставлять діловим тоном). А нам залишається сприймати як невідворотнє, що вік зобов'язує пізнавати той світ, у якому їм випало жити.

Маєте свої відкриття, як триматися на пла-ву, — діліться. Наші адреси: okovalenko74@gmail.com або ж tsikava.gazeta@gmail.com, а поштова: 43025, м. Луцьк, просп. Волі, 13, «Цікава газета на вихідні».

● ПРЯМА МОВА**ЄВСТРАТІЙ, єпископ ПЦУ, обурений статтею в газеті «Нью-Йорк таймс»:**

Газета *New York Times* пропонує відновити работоргелю. Не вірите? Але редакційна стаття, яка радить «переконати» Україну поступитися територіями під час заради надії на припинення війни — насправді є зачіком до работоргелю! Бо в Україні немає НЕЗАСЕЛЕНИХ територій. У нас немає пустель чи арктичних тундр. І території, які редакція *NYT* пропонує примусити Україну віддати під час — це простір життя для сотень тисяч і мільйонів українців. Про них, про їхню долю, «світоточі лібералізму» не турбуються. Чи депортують їх до Сибіру під виглядом «переселення в безпечні місця»? — так нацисти депортували євреїв під час Голокосту, під приводом «захисту». Чи будуть просто вбивати біля власних домівок на вулицях рідних міст, як у Бучі? Чи лише примусять до рабської праці на кремлівській реїх і його гауляйтєрів? «Нью-Йорк таймс» фактично пропонує розглядати українське населення Криму і Донбасу як рабів, додаток до землі. То нехай спробують запропонувати народу Америки замість українського Криму віддати пітіну свою Аляску. Вона ж теж «була російською».

● НА ПОВОРОТАХ ДОЛІ**Доторк ангела у дні війни**

Черговий сигнал тривоги гасив у будинках жовті квадратики вікон. Здавалося, у міста від того перехоплювало подих. Силуети темних багатоповерхівок завмирали на фоні холодного пізньовечорового весняного неба. Спершу Леся бігала в укриття. А потім пересиджуvala тривогу в коридорі своєї квартири. Правило двох стін...

Ольга ЧОРНА

Mаксим, чоловік, воював. Коли мав змогу, телефонував. Підбадьорював, бо чув у її голосі слізки та сум. Обіцяв повернутися живим та неушкодженим. Леся кивала головою і шепотіла:

— Бережи себе...

Потім слізки зникли. Натомість з'явилася ненависть. До цього Леся не вміла ненавидіти. Це великий гріх. Її прабабуся, бабуся — побожні. Вчили змалечку доброти й любові. Але ненависть до ворогів була такої величезної сили, що висушила слізки.

Леся — шкільна психологиня. Любила свою роботу. Діти довіряли та довірялись їй. Вона ж приховувала тихий смуток. Його було стільки, що, здавалось, ось-ось вихлопнеться з душі. Все через те, що в них із Максимом не було і не могло бути дітей. У цьому не її вина. Якось чоловік сказав:

— Ти можеш піти від мене, якщо захочеш. Я зрозумію...

Ні, вона не могла піти, бо кохала. Бо її Максим — найкращий у світі. Добрий, уважний, люблячий. Не зможе без нього. Якщо доля їх звела, значить, мусить бути разом.

— Ми можемо всиновити дитину, — відповіла. — Можливо, колись зрозумімо: ось це маленьке ангела шукало нас, а ми — його.

Максим часто міркував над словами дружини. Проте коли чув дитячий сміх чи бачив радісних батьків, відчував лише тихий щем. Чужі діти. Чуже щастя...

Із вдячності до Леся, до її кохання й терпіння, він міг погодитися взяти у свою сім'ю залишене кимось маля. Але... Те ангела, про яке казала Леся, чи то було ще в дозорі, чи, може, ніколи не торкнеться його душі невидимим крилом...

...Легкий макіяж, зачіска, елегантний одяг. Леся подобалось виглядати стильно. Коли ж провела Максима на війну, до косметики не заглядала. Зачіскою став звичайний хвіст. А з одягу — спортивний костюм або джинси та светр.

— Скільки, Леся, ця війна буде тривати? — запитувала сусідка-пенсіонерка, яка навідріз відмовилася залишити квартиру. — Мої поїхали на дачу. Там вода, світло є. Мені ж чого боятися? Вже купу літ прожила. Тільки сумно самій. А телевізор довго дивитися не можу. Тиск від побаченого й почутого підвищується. Хто б подумав, що така біда прийде. Але в нас тут хоча б спокійно, а там, де твій Максим...

Сусідка тяжко зітхає...

У братика та сестрички мають бути сім'я, дитинство, дім.

Свекруха працювала в дитячій лікарні медсестрою. Часто дорохою додому заходила до Леся. Між жінками були гарні стосунки. Тெ-

пер вони ще більше підтримували одна одну. Максим — єдиний син у батьків. А для Леся — єдине кохання.

— До лікарні діти потрапили. Звідти... Налякані, з простудами. Сироти, — розповіла свекруха. — Наші медсестри та лікарі їм іграшки, смаколики приносять. А вони майже не усміхаються. Такі малі, а життя вже пошарпало. Дивитися боляче.

“

Чужі діти. Чуже щастя... Із вдячності до Леся, до її кохання й терпіння, він міг погодитися взяти у свою сім'ю залишене кимось маля. Але...

— А де їх поселили?

— В одному з дитсадків, знається.

— Якщо їм треба психолога, я могла б...

— Старшеньким, мабуть, треба. Там різni діти. Деякі зовсім крихітки. Я запитаю.

...Усадку, де поселили маленькіх біженців, працювала маті однієї з учениць, якії свого часу допомагала Леся. Батьки розлучалися. Для дівчинки це була душевна травма. Тамара Василівна познайомила Леся з персоналом. Ніхто не був проти, аби вона на волон-

терських засадах надавала психологічну допомогу дітям.

Із більшенькими розмовляла, малювала... Маленьких, які плакали, брала на руки.

Крихітка з великими голубими очима не вередувала. Спиналася в ліжечку на ніжки, щось мугикала. Падала, і знову спиналася. Біля неї сидів хлопчик років п'яти. Леся пробувала з ним заговорити. Та він вперто мовчав. І насторожено дивився, коли жінка бавилася з маленькою.

Вихователька розповіла про гірку долю цих дітей. Софійка і Сашко. Вони вже майже пів року в сиротинці. Батьки в аварії загинули. В бабусі після цього серце не витримало. У них нікого нема. Бо батько також сиротою ріc.

Коли почалася війна, дітей евакуювали. Сашко сидить біля ліжечка сестрички. Стереже її наче. І мовчить.

Леся щодня навідувала Софійку. Маленька її вілінавала, тягнула ручки. Навіть Сашко вже не дивився на Леся з-під лоба. І вперше взявся за олівці.

— Не звикайте до них, — радила вихователька. — Бо і вам, і їм буде потім важко. Зрештою, ви — психолог, самі знаєте.

Вона знала... Знала, що полюбила цих дітей. І не хоче розлучатися з ними. Розповість про Софійку та Сашка чоловікові. Трішки пізніше. У братика та сестрички мають бути сім'я, дитинство, дім.

Після занять Леся збиралася додому. Заглянула до Софійки. Дівчинка їй усміхнулася. А Сашко несміливо торкнувся Лесяної руки. Це було схоже на доторк ангела, який її повірив...

● УСІМ СМЕРТЯМ НА ЗЛО!

Фотоколаж із сайту rbc.ua.

«Тісто на воді та консерва ставали найсмачнішою в світі піцою, яку ми перед тим малювали з дітками».

«Тьотя Суп» розповіла, як готувала на «Азовсталі»: «На 30 л води — 2 баночки тушонки»

35-річна Наталя Бабеуш (**на фото**) понад два місяці під постійними обстрілами, на заводі в оточеному росіянами Маріуполі годувала діток, що перебували там у бомбосховищі

Лія ЛІС

За це жінку прозвали «тьотя Суп». У випуску «Сніданок з 1+1» Наталя розповіла, що, аби відволікти від частих обстрілів, вона від перших днів просто на сходах укриття готувала сніданки і обіди: оладки з того, що було під рукою, і суп. «Я — «тьотя Суп», бо діти не запам'ятали, як мене звати, і я сказала: «Давайте будуть для вас тьотя Суп», — каже Наталя.

Жінка годувала 8 дітей та дорослих в бункері. «Ми мали сухпайки, де були консерви: банка тушонки, банка гречаної каші з тушонкою і перлова каша теж з тушонкою. Щоб ви розуміли — на 30 літрів води я давала 2 бляшані баночки тушонки. Це був суп «ні з чим», але всі їли, бо просто не було що їсти», — згадує жінка. Зазвичай одну порцію ділили на п'ятьох.

Аби відволікти від почуття голоду, пані Наталя разом із малечею малювали їжу з мирного життя. А потім намагалися втілити «картинку»

з наявних продуктів. «Так тісто на воді та консерва ставали найсмачнішою в світі піцою», — усміхається «тьотя Суп».

Зараз Наталя перебуває на заході

Я — «тьотя Суп», бо діти не запам'ятали, як мене звати, і я сказала: «Давайте будуть для вас тьотя Суп».

України. Після евакуації з «Азовсталі» вона створила спільноту у Viber, де ділиться важливою інформацією з людьми, яким довелось пережити окупацію. Жінка не може без сліз згадувати пережите і мріє, аби закінчилася війна і щоб не було голоду.

Також Наталя хоче написати величкий посібник з виживання, який би могла носити із собою кожна людина.

● НЕХАЙ СМАКУЄ!

«Наваримо борщику — свіженького, зелененького...»

Фото із сайту blog.comfy.ua.

Хіба ж можна вигадати щось краще навесні, аніж смачна й ароматна перша страва зі свіжого щавлю? А ви знаєте, що ця кисленка рослина з широким соковитим листям годиться не лише на борщ?

«ВІТАМІННА БОМБА»

Інгредієнти: 2,5 л води, 4 курячі стегенця, 1 цибулина, 200 г щавлю, 100 г кропиви, 0,5 кг картоплі, 1 лавровий листок, 3 зубчики часнику, сіль та чорний перець — до смаку, 1 ст. л. олії.

Приготування. Для бульйону курячі стегенця залити холодною водою, додати часник, цибулю, чорний перець горошком. Довести до кипіння, знімаючи піну, варити 30–40 хвилин. Картофлю покраяти кубиками. Щавель і кропиву дрібно посікти (щоб кропива не жалила, можна одягти рукавички або обдати її окропом). Готове м'ясо вибрести, зняти з кісток, розділити на порційні шматки. Бульйон процідити і знову довести до кипіння, вкинути картоплю і м'ясо. Коли бульба стане м'якою, додати лавровий лист. Через 5–10 хвилин всипати зелень, проварити хвилину, вимкнути і дати страві настоятися 20–30 хвилин. Подавати з дрібно порізаним вареним яйцем і сметаною.

ОКРОШКА

Інгредієнти: 2 картоплини, 300 г щавлевого листя (без хвостиків), 2 свіжі огірки, 150 г ковбаси «Лікарської», 4 великі редиски, пучок кропу, 2 варені яйця (+ окремо для подачі), 2,5 л води, сіль і сметана до смаку.

Приготування. Перебираємо, миємо і шаткуємо щавель, відварюємо 10 хвилин при закритій кришці. Відкидаємо на сито, відвар проціджуємо й охолоджуємо. Зварену «в мундирах» картоплю чистимо і ріжемо на кубики. Так само подрібнююмо варені яйця і ковбасу, а редиску й огірки — на тонкі скибочки, шаткуємо кріп. Змішуємо всі інгредієнти, заливаемо відваром і, заправивши сметаною, сіллю та перцем, знову все перемішуємо. Наливаємо окрошку в тарілки, в кожну кладемо трохи подрібненого вареного щавлю і половинку вареного яйця.

САЛАТ ЗІ ЩАВЛЮ З ОГІРКОМ ТА ЯЙЦЯМИ

Інгредієнти: 2–3 варені картоплини, пучок зеленої цибулі, жменя щавлю, 3 яйця, 2 свіжі огірки, зелень, 2 ч. л. гірчиці, 2 ст. л. олії, перець, сіль.

Приготування: Щавель, цибулю та зелень переберіть, помийте і дрібно посічіть, додайте нарізані кубиками варені картоплю і яйця. Огірки покрайте напівкружальцями і також всипте до решти інгредієнтів. Для заправки змішайте олію, гірчицю (кількість її регулюйте на власний смак), сіль і перець. Дайте готовому салату трохи настоятися.

ОМЛЕТ З КИСЛИНКОЮ

Інгредієнти: 4 яйця, пучок щавлю, 150 г домашнього сиру, 4 ст. л. оливкової олії, 60 г вершкового масла, сіль та чорний перець — за смаком.

Приготування. Зелень подрібнююмо. Збиваємо яйця, перчимо, солимо і перемішуємо з половиною нашаткового щавлю. Розігріваємо на сковороді масло та олію, і вливамо в неї суміш листя зі збитими яйцями, додаємо половину сиру і перемішуємо. Коли маса почне спікатися, нарізаємо скибочками сир, що залишився, і викладаємо поверх страви. Поливаємо омлет зі щавлем розтопленим маслом і ставимо в розігріту духовку на 3–5 хвилин.

ЩАВЛЕВИЙ ПИРІГ

Інгредієнти: 500 г щавлю, 1 кг дріжджового тіста, по 2 ст. л. цукру і солодкого чаю, по 1 ст. л. олії і крохмалю картопляного.

Приготування. Тісто розділити на пів, розкачати одну частину за формує для запікання, змастити форму маслом, викласти тісто, на нього — дрібно нарізаний щавель, перемішаний із крохмалем і цукром. Розкачати в пласт другу частину тіста, накрити пиріг, дати йому підійти в теплі, помазати солодким міцним чаєм, запікати в розігрітій до 200 градусів духовці 40 хвилин. Начинка пирога виходить солодкою і дуже ароматною.

ЩАВЕЛЬ НА ЗИМУ

Інгредієнти: щавель, 1 л води.

Приготування. 4-літрову кастрюлю помитого і дрібно нарізаного щавлю залити водою, довести до кипіння, варити на середньому вогні 20–30 хвилин, розкласти у стерильні банки і закатати.

● ГЕРОЇ НЕ ВМИРАЮТЬ!

«Пригорнутися хоч би на мить»: після загибелі коханого дівчина стала парамедиком

Фото із сайту molbuk.ua.

«Ми неодноразово розмовляли з Мішею: свобода — це найвища цінність. Розумію, що він загинув заради нашої свободи, в тому числі і моєї».

Ще донедавна депутатка Чернівецької райради від «Європейської Солідарності» Елена Ланівська почувалася щасливою. Понад рік тому вона зустріла своє справжнє кохання — 27-літнього військового Михайла Приступу. Михайло родом із Луцька. Із перших днів Революції гідності він перебував на Майдані. Потім служив у добровольчих батальйонах, відтак підписав контракт із ЗСУ. На момент знайомства з Еленою чоловік служив у 503-му окремому батальйоні морської піхоти в Маріуполі. Про це йдеся у публікації видання «Молодий Буковинець»

Галина ОЛІЙНИК

«ЗАКОХАЛАСЯ З ПЕРШОГО ПОГЛЯДУ»

«Історія нашого знайомства максимально сучасна — через інтернет, — розповіла в телефонній розмові кореспондентці «МБ» Елена Ланівська. — Михайло побачив мене у соцмережі на сторінці нашого спільнотного товариша і «підписався» на мене. Він переглядав усі мої сторіз і зрештою прокоментував одну з них. Так ми почали спілкуватися. У це складно повірити, але підтверджу: хоча ми жодного разу не бачилися, я майже відразу збагнула, що він — моя людина. В якийсь момент Михайло написав мені, що у свою відпустку приїде в Чернівці. Під час зустрічі я з першого погляду зрозуміла, що кочаю його. Утім, я це відчула ще раніше».

Співрозмовниця зізнається, що таке глибоке почуття її «накрило» вперше. «Я взагалі не уявляла, що таке буває. Писала Михайлові, що закохалася в нього як дівчинка. На що він у відповідь теж зізнавався: «Якщо це у нас із тобою не кохання, то я тоді навіть не знаю, що ж таке воно».

Так зустрічалися понад рік. Елена часто їздила до Михайла в Маріуполь. Ці дні були найбільшим щастям. У жовтні у Михайла закінчувався контракт. Продовжувати його не планував. Хотів одру-

житися з коханою, переїхати жити до Чернівців і розпочати бізнес із виготовлення принтованих футболок.

«Ми не називали одне одноге нареченими, а чоловіком та дружиною. Розписатися хотіли ще влітку. Та потім вирішили, що вже після його контракту оберемо обручки, які будуть нам подобатися, і зробимо невелике свято. А після нього — відразу в подорож, кудись до Азії», — згадує Елена.

«Я ЗАРАЗ ТАМ, ДЕ ПОТРІБНА»

Через початок війни цим задумам не судилося збутися. Елена зауважує: навіть якби її коханий на той час уже був звільнений від служби, він все одно б пішов воювати — не міг вчинити інакше.

просто живеш із цим. Я й досі відчуваю, як твої руки гладять мое волосся. Пригорнутися б хоч на мить», — писала вона в соцмережі.

Дівчина розуміла, що тільки робота може її відволікти від горя. Тож вирішила піти туди, де може бути найбільш корисною — в добровольчий медичний батальйон «Госпітальєри», що допомагає бійцям на Донбасі. За першою освітою вона ж медик.

Елена досі не уявляє свого буття без коханого.

«Зарараз дуже важко будувати якісь плани на майбутнє. У нас із Мішею все було сплановане до дрібниць, а тепер... На жаль, я не одна в такій ситуації. Зарараз дуже багато дівчат, жінок залишилися без своїх коханих, синів, батьків, братів... І я на-

Елена зауважує: навіть якби її коханий на той час уже був звільнений від служби, він все одно б пішов воювати — не міг вчинити інакше.

З початком війни підрозділ, в якому служив Михайло, перекинули в Ірпінь. На жаль, там п'ятого березня його життя обірвалося... Чоловік героїчно загинув, прикриваючи своїх товаришів, коли вони стримували ворожу колону.

З моменту загибелі Михайла минуло вже понад два місяці, проте Елені не стало ні на края легше: «Час не лікує. Ти

віть не знаю, що їм порадити, бо й сама шукаю розради. Єдине, що допомагає відволіктися, — це робота. Також підтримує усвідомлення того, про що ми неодноразово розмовляли з Мішею: свобода — це найвища цінність. Розумію, що він загинув заради нашої свободи, в тому числі і моєї. Тож я повинна продовжувати його боротьбу. Я зараз там, де потрібна...».

● УВАГА, ВІКТОРИНА!

А раніше його називали «Недопалок» і «Бліда Міль»...

Сьогодні ж всенародна назва йому — пуйло. Кривавий карлик пуйло!

Грицько ГАРБУЗ

Являю, які слова зараз промовляють бувалі у бувальцях гравці нашого конкурсу, що не змогли розпізнати кровопивцю, якого найбільше проклинають в Україні, Європі і США. Але насамперед нагадаю те каверзне запитання, яке майже для всіх учасників вікторини стало неприступною фортецею.

«ГРАНАТОБУЗ ІЗ СЕКРЕТОМ-6»

Відстань між пристанню А і пристанню В — х км. За течією річки катер подолав її за х/24 години. А на зворотному шляху він уже витратив х/28 години, що виявилося на 30 хв повільніше. До відстані між двома пристанями додайте 123 і поділіть отриманий результат на 3. Ця цифра дорівнює кількості років, які має відомий у світі розлучений чоловік, пов'язаний із Німеччиною, головним історичним персонажем Румунії, небажаною комахою у шафі і малим пацюком. Він «ніколи не спізнюються» і ранок свій розпочинає із плавання...

Чиє фото ми заховали у гранатобузі?

На світлині, як ви, вочевидь, уже згадогалися із заголовка і підзаголовка, — владімір путін, трястя його матері! Юрій Швець, радянський розвідник, майор КДБ, однокурсник пуйла по Ленінградському державному університеті в інтер'ю виданню «Апостроф» розповів, що в студентські часи нинішнього президента росії вважали «сірою мишкою»: «Людина-ніхто. Найкраще путіна охарактеризували ті прізвиська, якими його нагородили під час навчання і роботи. Перше — це Недопалок, друге — Бліда Міль». Погодьтеся, влучно!

Шкода, але в нашій вікторині лише один учасник розсекретив у гранатобузі розвідника КДБ у німецькому Дрездені путіна. **Тому сьогодні всі слова «Віват! линуть на адресу Андрія Куяви з Ковеля Волинської області.** Він і з математикою, виявляється, дуже дружить (розв'язавши задачу за допомогою рівняння: $x/24 - x/28 = 1/2$ вийде 84 км, тоді $(84+123):3 = 69$), і знає, що «69-річний владімір владімірович путін-пуйло, який має звичку завжди запізнюватися, ніколи не запізнюються, бо без нього не мають права відкрити жоден захід, де він повинен бути». Чесно зароблені паном Андрієм 200 гривень (100 — від газети «Волинь» і 100 — від «Цікавої газети на вихідні») ми перерахуємо на підтримку Збройних сил України.

Що ж, переможця назвали — час шукати нових інтелектуальних волонтерів.

«ГРАНАТОБУЗ ІЗ СЕКРЕТОМ-9»

Нинішнє завдання також розпочнемо з математики. Ах, я вона в'їла в печінки не одній мамі і не одному татові нинішнього навчального року з дистанційним навчанням — навіть з цього приводу путін має горіти в пеклі! Отож: на яке одне й те саме число треба збільшити кожен із цих чотирьох множників — $12 \times 27 \times 15 \times 22$, щоб значення нових добутків стали між собою рівними? Якщо розгадаєте, то отримане число треба помножити на 0,6 або на 2. Тоді один результат у метрах, а другий у футах розкриють місце, яке, за словами Александера Бориса де Пфеффеля-Джонсона, найбільше об'єднує в одному почутті приятелів і недругів кожної людини.

Що за слово — назву місця — ми заховали у гранатобузі?

Слово-відповідь треба надіслати до 5 червня (включно) тільки у вигляді sms-повідомлення на номери: 0501354776 і 0672829775, обов'язково вказати після слова-відповіді у дужках ще й своє ім'я і прізвище (наприклад: «Гранатомет» (Галина Гармата)). Цей номер і братиме участь у щотижневому жеребкуванні при розіграші призових волонтерських 200 гривень (100 — від газети «Волинь» і 100 — від «Цікавої газети на вихідні»), якщо правильних відповідей буде більше, як одна. Ці кошти ми перерахуємо на допомогу українській армії, вказавши ваше ім'я як волонтера-благодійника...

Нещадно б'ємо путіна-Недопалка-Бліду Міль-пуйла на всіх фронтах!

